

Dosarul nr. 2ra-912/23
2-13115271-01-2ra-30062023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (C. Valah)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, V. Buhnaci, A Malfi)

ÎNCHEIERE

12 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Procuratura Generală a Republicii Moldova și de Societatea cu Răspundere Limitată „Biox Comerț”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Biox Comerț” împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova privind obligarea recepționării lucrărilor, încasarea costului lucrărilor executate și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 22 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 17 aprilie 2012 SRL „Biox Comerț” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova, solicitând în urma concretizării pretențiilor acțiunii, obligarea Procuraturii Generale să recepționeze lucrările conform proceselor-verbale supliment nr. 19-1, 20-1, 21-1, 22-1, 23-1, 24-1, 25-1, 26-1, 27-1, 28-1, 30-1, 31-1, 32 și 33, încasarea costului lucrărilor și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că potrivit rezultatelor licitației publice nr. 521/06 din 28.04.2006, a fost recunoscut câștigător al licitației cu privire la reconstrucția clădirii nefinisate a Procuraturii Generale din str. Alexandru cel Bun nr.100, mun. Chișinău. Ulterior, între Procuratura Generală în calitate de beneficiar și SRL „Biox Comerț” în calitate de antreprenor, a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 31/297 din 10.05.2006, conform căruia antreprenorul urma să efectueze lucrări de reconstrucție și construcție montaj a clădirii nefinisate, amplasate în str. Alexandru cel Bun nr.100, conform proiectului și devizului de cheltuieli în valoare totală de 17,048 mln. de lei.

A menționat reclamantul că, potrivit condițiilor din contract, beneficiarul și-a asumat obligația să transmită antreprenorului documentația tehnică aprobată de instituțiile abilitate, necesară pentru inițierea lucrărilor de reconstrucție. Însă, contrar acestor cerințe, beneficiarul nu a prezentat documentația necesară, nici documentația

de proiect și devizul general, aprobate și expertizate în modul stabilit. În asemenea condiții, antreprenorul a fost impus să inițieze lucrările de reconstrucție a obiectului nominalizat cu întârziere, suportând pierderi financiare în legătură cu achitarea dobânzilor, crearea datoriilor debitoriale față de un șir de agenți economici cu care SRL „Biox Comerț” a încheiat contracte în interesul realizării condițiilor contractului sus nominalizat.

Reclamantul a invocat că încălcările admise de beneficiar au fost expuse în actul reviziei tematice a activității economico-financiare a SRL „Biox Comerț” din 29.10.2010 al D.C.F.R. a C.C.C.E.C., Procesul-verbal de control din 24.09.2010 al Inspecției de Stat în Construcții și hotărârea Curții de Conturi nr.57 din 22.06.2007.

Prin urmare, în perioada anilor 2006-2008, SRL „Biox Comerț” a executat lucrări de reconstrucție și construcție în valoare totală de 16 981 962,02 de lei. Îndeplinirea lucrărilor se confirmă de către Inspecția de Stat în Construcții și D.G.C.R. a C.C.C.E.C. conform actului reviziei tematice a activității economico-financiare a SRL „Biox Comerț” din 29.10.2010 și a Procesului-verbal de control din 24.09.2010.

Totodată, beneficiarul a transferat la contul SRL „Biox Comerț” mijloace bănești în sumă totală de 14 791 592,51 de lei. La moment datoria pârâtului (beneficiarul Procuratura Generală) față de reclamant (SRL „Biox Comerț”) în baza contractului nr. 31/297 din 10.05.2006, constituie 3 727 889 de lei.

A relatat reclamantul că, pârâtul refuză semnarea proceselor-verbale de recepție a lucrărilor executate în valoare totală de 4 475 961,71 de lei (nr.19-1 supliment din ianuarie 2009; 20-1 supliment din ianuarie 2009; 21-1 supliment din ianuarie 2009; 22-1 supliment din ianuarie 2009; 23-1 supliment din ianuarie 2009; 24-1 supliment din ianuarie 2009; 25-1 supliment din ianuarie 2009; 26-1 supliment din ianuarie 2009; 27-1 supliment din ianuarie 2009; 28-1 supliment din ianuarie 2009; 30-1 supliment din ianuarie 2009; 31-1 supliment din ianuarie 2009; 32 din ianuarie 2009 și 33 din ianuarie 2009 – scrisoare nr.31/147 din 17.04.2009) și achitarea lucrărilor executate în sumă de 3 727 889 de lei.

Reclamantul a invocat legislația aplicabilă speței și a menționat că a înaintat în adresa pârâtului o reclamație în acest sens, însă pârâtul a respins neîntemeiat pretenția, motiv din care s-a adresat în instanța de judecată.

A solicitat reclamantul, în urma concretizării pretențiilor acțiunii, obligarea Procuraturii Generale să recepționeze lucrările conform proceselor-verbale supliment nr.nr: 19-1, 20-1, 21-1, 22-1, 23-1, 24-1, 25-1, 26-1, 27-1, 28-1, 30-1, 31-1, 32 și 33, încasarea de la Procuratura Generală costul lucrărilor în sumă de 5 061 249 de lei și dobânda de întârziere în sumă de 9 485 473,95 de lei, în total suma de 14 546 722,95 de lei.

Prin hotărârea din 08 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea înaintată de SRL „Biox Comerț” împotriva Procuraturii Generale privind obligarea recepționării lucrărilor, încasarea costului lucrărilor executate și a dobânzii de întârziere.

S-a obligat Procuratura Generală să recepționeze lucrările executate de SRL „Biox Comerț” conform proceselor-verbale nr. 19-1, 20-1, 21-1, 22-1, 24-1, 26-1, 27-1, 28-1, 30-1, 31-1, 32 și 33.

S-a încasat de la Procuratura Generală, în beneficiul SRL „Biox Comerț”, suma de 3 621 004,40 de lei, cu titlu de cost al lucrărilor executate și dobânda de întârziere în mărime de 6 786 258,27 de lei, în total suma de 10 407 262,67 de lei.

În rest, s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

La 18 octombrie 2021, Procuratura Generală a depus cerere de apel, solicitând casarea încheierilor Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 11 iunie 2020, 03 februarie 2021, anularea încheierii protocolare din 03 februarie 2021, încheierii din 13 august 2021, precum și casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 08 octombrie 2021, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 30 octombrie 2021 (conform plicului anexat), SRL „Biox Comerț” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 08 octombrie 2021, cu admiterea integrală a pretențiilor reclamantului, cu încasarea dobânzii de întârziere calculată până la data emiterii hotărârii și din data emiterii hotărârii până la data emiterii deciziei.

Prin decizia din 22 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de SRL „Biox Comerț” s-a respins, iar apelul declarat de Procuratura Generală a Republicii Moldova s-a admis.

S-a casat parțial hotărârea din 08 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea admiterii cerinței SRL „Biox Comerț” de încasare a dobânzii de întârziere, și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cerința SRL „Biox Comerț” împotriva Procuraturii Generale cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

În rest, hotărârea din 08 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, în mod corect și legal prima instanță a stabilit faptul că din suma totală revendicată de către reclamantul SRL „Biox Comerț” în mărime de 5 061 249 de lei, pentru lucrările pe care le-a efectuat în beneficiul pârâtului Procuratura Generală a Republicii Moldova, urmează a fi exclusă suma de 1 440 244,6 de lei, ceea ce reprezintă bunurile materiale ce aparțineau pârâtului potrivit contractului de depozit nr. 31/498 din 30.12.2006 care au fost depozitate la sediul pârâtului și care au fost utilizate de reclamant pentru lucrările pe care le-a executat în beneficiul pârâtului, fiind reflectate acestea inclusiv în rapoartele de expertiză și în dările de seamă contabile.

Astfel, prima instanță corect a stabilit că suma finală pe care pârâtul o datorează reclamantului este 3 621 004,4 de lei, dar nu 5.061.249 lei cât revendică reclamantul, iar în acest sens criticile apelantului SRL „Biox Comerț” asupra hotărârii primei instanțe nu urmează a fi luate la baza adoptării deciziei, dat fiind faptul că ultimul nu a demonstrat faptul că lucrările ce fost efectuate în volumul pretins, s-au realizat în totalitate din materiale ce aparțin reclamantului.

A mai invocat instanța de apel că prin prisma art. 946 și 957 Codul civil, este întemeiată soluția primei instanțe cu privire la obligarea pârâtului Procuratura Generală a Republicii Moldova să recepționeze lucrările conform proceselor-verbale supliment nr.nr: 19-1, 20-1, 21-1, 22-1, 24-1, 26-1, 27-1, 28-1, 30-1, 31-1, 32 și 33, dat fiind faptul că din conținutul acestor procese-verbale rezultă executarea lucrărilor stabilite prin Raportul de expertiză nr. 401 din 24.03.2016.

Cu referire la cerințele reclamantului SRL „Biox Comerț” privind încasarea de la Procuratura Generală a sumei de 9 485 473,95 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 02.06.2009–02.10.2020, instanța de apel a apreciat această cerință ca fiind neîntemeiată, pasibilă de a fi respinsă.

La acest capitol Curtea de Apel Chișinău a constatat, că obligația datorată de Procuratura Generală față de SRL „Biox Comerț” a devenit una certă abia la data de 24.03.2016, adică odată cu emiterea raportului de expertiză repetat, prin urmare în opinia instanței de apel reclamantul din acest moment putea pretinde încasarea dobânzii de întârziere pentru sumele datorate, reieșind din faptul că contractul respectiv nu a fost reziliat și continuă să producă efecte.

Drept urmare, instanța de apel consideră oportun de a respinge cerința SRL „Biox Comerț” privind încasarea de la Procuratura Generală a Republicii Moldova a dobânzilor de întârziere, apreciind aceste solicitări ca fiind neîntemeiate, având în vedere faptul că la momentul stabilirii obligației aceasta nu era una certă, precum și obligația nu era una exigibilă. Or, scadența unei obligații apare la momentul când această creanță trebuie să fie certă, lichidă și exigibilă, iar debitorul este în întârziere dacă nu execută obligația în termen de 30 zile de la scadență și de la intrarea unei note de plată sau unei alte invitații de plată similare.

Astfel, s-a constatat, că certitudinea și exigibilitatea obligației de plată a fost stabilită prin raportul de expertiză repetat din 24.03.2016, iar careva notificări sau somații după stabilirea exigibilității obligației la actele cauzei nu se atestă, or, SRL „Biox Comerț” în acest sens este decăzut din dreptul de a solicita încasarea dobânzilor de întârziere. Instituția încasării dobânzii de întârziere se aplică doar după întrunirea condițiilor legale în acest sens, inclusiv în prezența punerii debitorului în întârziere pentru neexecutarea obligației pecuniare și/sau executarea tardivă, circumstanțe care, după cum s-a menționat supra – nu se atestă la caz.

A menționat instanța de apel că Procuratura Generală a Republicii Moldova este o instituție bugetară și prin urmare își execută obligațiile în dependență de transferurile mijloacelor financiare pe conturile sale.

Prin urmare, instanța de apel a reiterat că întârzierea apelantului Procuratura Generală a Republicii Moldova la plata datoriei pentru lucrările executate nu-i este imputabilă, ceea ce denotă că în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 619 Cod civil, deoarece pentru a surveni răspunderea pentru neexecutarea obligațiilor de către debitor, este necesar ca aceasta să fie condiționată de acțiuni sau omisiuni intenționate ale debitorului îndreptate spre neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligației sau crearea situației de imposibilitate a executării sau culpei.

Din aceste motive, Curtea de Apel Chișinău a considerat că este întemeiată cererea de apel depusă de Procuratura Generală a Republicii Moldova, fiind pasibilă de a fi admisă.

La 19 iunie 2023, Procuratura Generală a Republicii Moldova, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând examinarea și admiterea recursului, casarea parțială a deciziei din 22 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, casarea hotărârii din 08 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie respinse integral cerințele SRL „Biox-Comerț”.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerare argumentele Procuraturii Generale și a admis nejustificat obligarea acesteia să recepționeze lucrările executate de SRL „Biox-Comerț” conform proceselor-verbale nr.19-1-33, precum și a dispus neîntemeiat încasarea costului lucrărilor executate în folosul reclamantului SRL „Biox-Comerț” a sumei de 3 621 004,4 de lei.

Instanța de apel eronat a concluzionat că SRL „Biox-Comerț” a executat lucrări de construcție și montaj la clădirea nefinalizată din str. Alexandru cel Bun, 100, mun. Chișinău în volumul stabilit, luând drept bază numai rapoartele de expertiză judiciară în domeniul construcției nr. 280 din 14 februarie 2014, nr. 401 din 24 martie 2016 (construcție) și nr. 457 din 01 aprilie 2016 (contabilă). Or, contractul de antrepriză nr.31/297 din 10 mai 2006 prevedea îndeplinirea integrală a lucrărilor de reconstrucție, inclusiv a lucrărilor de finisare.

A mai indicat că rapoartele de expertiză menționate nu reflectă concluziile experților pe fiecare poziții a exagerărilor constatate prin procesul-verbal de control nr. 51 din 24 septembrie 2010 al Inspecției de Stat în Construcții, inclusiv Actul reviziei tematice a activității economico-financiare a SRL „Biox-Comerț” din 29 octombrie 2010, efectuat de Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, limitându-se în acest sens doar la indicarea proceselor-verbale de recepție a lucrărilor.

Consideră recurentul că instanța de judecată urma să aprecieze critic concluziile experților, or constatările reflectate în rapoartele de expertiză sunt absolut formale, nu conțin date veridice, calcule, măsurări instrumentale care ar demonstra cu certitudine volumul și costul lucrărilor efectuate.

A concluzionat recurentul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, prin interpretare vădit contrară a încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul la un remediu efectiv, motivația instanței de apel este subiectivă, neconvingătoare, excede limitelor legale și generează bănuieli de încălcare a principiului de nepărtinire.

La 18 iulie 2023 SRL „Biox-Comerț”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, a declarat recurs împotriva deciziei de apel, solicitând admiterea recursului, anularea încheierii de primire în procedură a cererii de apel a Procuraturii Generale, anularea încheierii de primire în procedură a probelor depuse de Procuratura Generală; examinarea în fond a recursului depus de SRL „Biox Comerț”; casarea deciziei din 22 martie 2023 în partea respingerii cererii de apel a SRL „Biox Comerț”; casarea hotărârii din 08 octombrie 2021 în partea respingerii acțiunii cu emiterea unei noi hotărâri privind încasarea de la Procuratura Generală a Republicii Moldova în folosul SRL „Biox Comerț” a sumei de 14 546 722,59 de lei; calcularea și încasarea dobânzii de întârziere până la ziua emiterii hotărârii; anularea încheierii privind respingerea cererii de calculare a dobânzii; în rest a lăsa în vigoare hotărârea primei instanțe; a încasa de la Procuratura Generală în folosul SRL „Biox Comerț” dobânda de întârziere din data emiterii hotărârii până la emiterea deciziei; a respinge recursul Procuraturii Generale ca formal, declarativ, abuziv, nefondat și nelegal; a constata tergiversarea procesului de către Procuratura Generală.

În motivarea recursului recurentul a invocat cele relatate în acțiune și suplimentar a mai indicat că prima expertiză a fost solicitată de către SRL Biox Comerț” pe motivul că reprezentanții Procuraturii Generale intenționat și nemotivat

refuzau semnarea proceselor verbale și prin intermediul colegilor de la CCCEC și Curtea de Conturi au efectuat acrobații juridice, pentru a exclude orice dubiu. Ne fiind de acord cu expertiza din 2013, Procuratura Generală a solicitat numirea expertizei repetate din 2015, indicând expres instituția cui urmează să fie distribuită efectuarea expertizei, totodată a prezentat ca motiv și o expertiză din cadrul dosarului penal nr. 2010028025.

A mai declarat recurentul că, la examinarea apelului în fond, instanțele nu au aplicat o jurisprudență unitară, or, examinarea apelului în fond implică o constatare a instanței de apel că prima instanță a admis în mod greșit o excepție care a făcut inutilă cercetarea temeiniciei pretențiilor, în aceste condiții.

Consideră că motivele precum și probele anexate în timpul procesului de către reclamant sunt concludente și demne de a fi acceptate, care se referă incontestabil la fondul cauzei, precum și la anularea tuturor probelor care au fost prezentate de către pârât. Mai mult ca atât admiterea cererii de apel o consideră ca o evicțiune ilegală prin care se dorește a se purcede la deposedarea reclamantului de banii pe care acesta din urmă i-a dobândit pe cale legală și cu munca proprie.

A concluzionat recurentul că, la momentul actual din cauza neachitărilor efectuate de către pârât au de pătimit lucrătorii, pe motivul că nu au primit salariile. Mai mult a fost destabilizată buna funcționare a întreprinderii care duce la pierderi financiare precum și periclitarea imaginii față de partenerii săi, care deja au și început acțiuni de judecată cu încasarea forțată a sumelor datorate.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 martie 2023.

La 25 mai 2023, copia deciziei din 22 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere (f.d. 100, vol.7), însă date despre recepționarea acesteia la materialele cauzei, lipsesc.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de Procuratura Generală, la 19 iunie 2023 și recursul declarat de SRL „Biox-Comerț”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, la 18 iulie 2023 se consideră depuse în termenul stabilit de lege.

Curtea Supremă de Justiție, la 03 iulie 2023 și la 24 iulie 2023, a expediat în adresa participanților copiile recursurilor declarate de Procuratura Generală și de SRL „Biox-Comerț”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 07 august 2023 Procuratura Generală a Republicii Moldova a depus referință la cererea de recurs depusă de SRL „Biox-Comerț”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, solicitând respingerea cererii de recurs, ca fiind inadmisibilă.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul

Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursurile declarate de Procuratura Generală și de SRL „BioX Comert”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, au fost depuse până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursurilor, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Procuratura Generală și de SRL „Biox Comerț”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Procuratura Generală a Republicii Moldova și de Societatea cu Răspundere Limitată „Biox Comerț”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc